

Móra halála után az a különös helyzet alakult ki, hogy két rendszeresített állás is betöltetlen maradt egészen az 1936. évi pályázat kiírásáig. Az egyik az igazgatói, a másik a könyvtárosi. Cs. Sebestyén Károly igazgatóhelyettesként is a néprajzi és képzőművészeti tár vezetője maradt. Elődeihez hasonlóan a könyvtár és a múzeum munkájáról igyekezett a helyi és országos lapokban tájékoztatást nyújtani. Gyakran írt cikket, vagy nyilatkozott a Délmagyarországban és a Szegedi Naplóban. A Lambrecht Kálmán indította Búvár-sorozatban időnként híreket közölt az intézetről. Javaslataira indult meg Móra régészeti anyagának földolgozása. Ennek eredményeit a városi múzeum újra tervbe vett kiadványaiban akarta megjelentetni.

A könyvtáros feladatait Szőke Mihály helyettes könyvtártiszt látta el. Szász Gyula nyugdíjas elemi iskolai igazgató, könyvtári szakmegbízott a címtározás és leltározás munkáját végezte. 1934-ben egy polgármesteri rendelet a közszolgálati nyugdíjasok alkalmazását, ha a nyugdíjuk összege elég volt ellátásukra, megtiltotta. Cs. Sebestyén kérésére azonban Szász a helyén maradhatott, mert munkája, hozzáértése nélkülözhetetlen volt, hisz 35 év óta dolgozott már itt, éveken keresztül ingyen, utóbb is csak havi 36 pengő jelképes tiszteletdíjért.

A múzeum alkalmazta Czögler Kálmán főreáliskolai tanárt a természettajzi tár vezetőjeként és dr. Banner János egyetemi tanárt a pénzgyűjtemény ingyenes kezelőjeként.

Az intézet dolgozója volt dr. Skultéty Istvánné Wirth Ilona kezelő, Kotormány János altiszt, Széll András altiszt, Ágoston József altiszt, Kiss András ideiglenes alkalmazású szolga, valamint két ingyenes gyakornok: 1934. ápr. 5-ig dr. Lovas Borbála, majd 1934. ápr. 15-től Kormányos Aladár díjtalan városi alkalmazott, végül Török Gyula régész, múzeumi gyakornok. Hosszú időn át dolgozott fűtőként Béres Gusztáv.

1934-ben rövid időre még Lintner Sándor szellemi szükségmunkást is beosztották a Közművelődési palotába.